

telik. Károlyi Imre gróf is nyilatkozik, egészen Tisza igaza szerint; de az ő szavait is csavargatják, terítgetik s forgatják jobbra, forgatják balra. Most már nem az a fontos, amit a fiatal mágán mondott, hanem az, amit a — szövögetők tudnak. Később pedig majd az lehet a beszéd tárgya, amiről a szomszédasszonyok vitáznak.

A Nemzeti Kaszinóban tett valaki valami állítólagos megjegyzést, ezt ismét valaki tovább adta, ez hozta, az vitte, emez fölszedte, — így keletkezik a pletyka, a szóbeszéd, a félreértés, az elhamarkodott nyilatkozat, sok henyé szó, politikus prókátorok beavatkozása s végül affér, amely most fog eldőlni, még pedig valószínűleg karddal, illetve párbajjal, jelezvén, hogy az ellenzéki harcmodortól semmi egyéb sem telik már.

A monarchia és Németország. A Hamburger Fremdenblatt figyelemreméltó cikkben állást foglal Németország és a monarchia elhidegülése dolgában. A lap a többi között ezt írja:

— Legfeltűnőbb és legsajnálatosabb marad az a most már nyilvánvaló tény, hogy Ausztria és Magyarország külügyi politikája ebben a kérdésben *elvesztette a szoros kapcsolatot* Németország külső politikájával és a két szövetséges a közvélemény előtt homlokegyenest ellentétben áll. Bécsben is számolnak azzal, hogy *Berchtold* gróf minél hamarabb visszavonul, mert politikájának folytonos balfogásaiból le kell vonnia a szükséges következtetéseket, mert *a két közeli szövetséges külső politikája nem kerülhet még egyszer ilyen ellentétbe*, anélkül, hogy tartósan ne veszedelmeztené a hármasszövetség tekintélyét.

Beszámoló juliusról.

— A közigazgatási bizottság ülése. —

(Saját tudósítónktól.) Ma délután négy órakor *Lázár György* dr. polgármester elnöklésével ülést tartott a közigazgatási bizottság. Az egyébként sablonos ülésen a közigazgatási bizottság két új tagja mutatkozott be, az egyik *Declava Dénes* dr., a szegedi királyi ügyészség jelenlegi vezetője, a másik *Alexander Lajos*, főállatorvos, a nyugalomba vonult *Jung Péter* utódja.

Két érdekes jelentés hangzott el a bizottság ülésén. Az egyiket *Faur Kornél* műszaki tanácsos, az államépítészeti hivatal főnöke tette Szeged építkezési és utviszonyairól, ezt a jelentést alább közöljük. A másikat *Bagáry Kálmán*, gazdasági felügyelő tette Szeged és a hozzátartozó környéknek az *idei gabona- és gyümölcsterméséről*. Ez utóbbi jelentésről közgazdasági jelentőségénél fogva külön cikkben számolunk be. Az ülés lefolyásáról részletes tudósításunk itt következik:

Andrássy Ferenec dr. kerületi orvos, a tiszti főorvos helyettese, az elmúlt hónap közegészségügyi viszonyairól tett jelentést. Juliusban a közegészségügyi állapotok az esős, hűvös időjárás ellenére is elég kielégítőek voltak. Ugy a betegedések, mint a halálozások számában esőket mutatkozott. A ragályos betegségek közül egyedül a kanyaró lépett föl járványosan. A kolera ellen a legszélesebbkörű óvintézkedéseket tette meg a főorvosi hivatal. A népességi mozgalom a következő volt: született 173 fiu, 168 lány, tehát összesen 341 lélek. Meghalt 103 fiu, 97 leány, a népességi szaporulat tehát 41 lélek.

A vízvezeték az elmúlt hónapban kifogástalanul működött, a köztisztaság kielégítő volt.

Kedacic Károly pénzügyigazgató a királyi adóhivatal múlt havi forgalmáról referált. Juliusban az előző hónapéhoz képest egyenes adóban 644.39 korona emelkedés, hadmentességi díjban azonban 126.02 korona esőket

kenés mutatkozott. Julius hónapban egyenes adóban előírtak 88630.98 koronát, országos betegápolási pótdóiban 25.06 koronát, tárgyváltozás címén töröltek egyenes adóban 4499.79 koronát, országos betegápolási pótdóiban 214.04 koronát. Házadó mentességet 12 esetben állapítottak meg, fizetés-halasztást 63 esetben engedélyezték az adóhivatal.

Declava Dénes dr. királyi ügyész jelentése szerint az elmúlt hónapban a törvényszéki fogházban fogva tartottak 184 férfit s 43 nőt. A fogházban az egészségügy kedvező volt, a mennyiben ragályos betegség az elmúlt hónapban egyáltalán nem fordult elő. A rend, fegyelem, tisztaság, kifogástalan volt. Szökés nem történt.

Alexander Lajos július hónap állategészségügyi viszonyairól referált. Az állategészségügyi állapotok az elmúlt hónapban általában kielégítőek voltak. A járványos betegségek közül csak a sertésvész lépett föl szörványosan. A köztisztaságban levágott állatok mennyisége tekintetében esőket nem mutatkozott.

A városi mérnöki hivatal által szolgáltatott adatok alapján a közutak és építkezések ez év első felében fennálló állapotairól *Faur Kornél* műszaki tanácsos a következőket jelentette a bizottságnak:

1. A városnak 18 szakaszban összesen 185.824 kilométert kitevő törvényhatósági közutai közül ezidőszert 106.310 kilométer még kiépítetlen;

2. a vasuti állomásokhoz 3 viszonylatban vezetett összesen 8.310 kilométer hosszú utszakok közül 4.460 kilométer szintén kiépítetlen;

3. a hét városi utbiztos összes évi illetménye évi 7360 korona, a 34 utkaparó összes évi fizetése együttesen 16.320 korona költséget igényel. Így tehát az összes uti személyzetre fordított kiadás évente 23.680 koronát tesz ki.

4. a folyó év első felében kiépített utak fentartására 3448 koronát, a kiépítetlen dűlőutak fentartására 900 koronát, a hidak javítására 770 koronát fordított a hatóság;

Bendeguz nagyon fáradt volt és az egész uton nem szólt semmit. Gépiesen nyitott be a kávéházba, ahol már néhány társa ült, más lapok munkatársai. Körülöttük a kávéház asztalainál fáradt nők ásitoztak, vagy beszélgettek.

A dorbézolás órái már rég elmultak, hajnal felé járt az idő. A cigány hegedűje már nem szólt. És ezek a nők, akik ezen az estén nem kellett senkinek — boldogulók társait már szerterőpitették a városba — levették éjjeli vidámságuk álarcát, őszintén szomorúak vagy egykedvűek voltak.

Az újságírók és a lányok közt idővel bizalmas beszélgetés, ismeretség fejlődött ki. Ezek a nők valamelyest úgy érezték, hogy a sápadt, ideges fiatalemberek, akik kedvesek és jók voltak hozzájuk, szinte az ő világukhoz tartoznak és épp olyan szomorú, lelket ölő mesterséget folytatnak, mint ők.

Bendeguz egy pohár puncsot hajtott fel és ettől beszédesebb lett. De azért gyakran és idegesen nézte az óráját, mint aki unja a társaságát.

— Jössz? — kérdezte hirtelen Oláftól. A kávéházból is együttesen távoztak.

Az utca már hajnalodott. Tavaszho volt. A házak eresze könnyezett és a gyalogjárón nedves nyomok maradtak a fal mentén. Sűrű, fekete felhőket hasított szét a hajnal, de némelyik már áttetsző, könnyű volt, mint valami tavaszi fátyol. A derengésben beteges, fakó, nyomorék páriák mentek a munkába. Oláf egy percig arra gondolt, hogy társadalmi regényt fog írni, de a következő pillanatban Bendeguz fölkiáltott:

— Ide bemehetnék egy kis altatószere — szölt és már benn is volt a pálinkamérésben, amelynek vasfüggönyét épp akkor huzták fel. Reggel négy órakor.

A boltos dörzsölte a kezét, amely csaknem lilaszínű volt a hidegtől, rekedt hangon köszönt és mindjárt két pohárkával töltött valami erős szeszből, aminek a szagával egyszerre megtelt a butik.

Bendeguz köszörülte a torkát, koccintott Oláffal és egyszerre felhajtotta pohárkáját. Oláf csak lassan szürsölt és sokat köhögött, mert az ital égette.

— Egy ilyen pohárkától — mondta Bendeguz — okosabb leszel, mint Pindaros, aki azt mondta: „Arisztón nem hűdör” és okosabb leszel, mint Mahomed, aki megtiltotta a szeszt.

Toprongyos alakok jöttek-mentek a boltban. Koránkelt napszamosok, akik egy-két pohárkával könnyítik meg a napi robot megkezdését és odébb állnak. Aztán újságárusítók, rikkancsok, kéményseprők, muzsikuss cigányok.

Oláf, aki már a harmadik pohárkánál tartott, átértette azt a szomorúságot, amely ezeknek a szegény embereknek bűzhödt ruháiból áradt. Az életnek titkos kis aítai nyitak meg előtte, ahová az ember nem szeret benyitni, mert mögöttük laknak a nyomorúság és a csunyáság undok lemurjai, denevérei, csuszomászói. Undorodott.

Bendeguz csak nézett és kitalálta titkos gondolatait.

— Te is kétféle ember vagy — szölt Oláfhöz — szeretnél inni is, nem is. Azok a

korán feszült, korán mállott idegeid megkívánnák, hogy egy kissé elbódítsd őket, de kákabélü vagy és nem tudod a gyomroddal elhítni, hogy ami a fejnek jó, az a gyomornak sem árt.

Elgondolkozott és folytatta:

— Rosszul vagy pipiském és ezért látod feketének a világot a gyomrodon keresztül. Nem tudsz egy, egyetlenegy emberré lenni. Ahány érzéked van, annyi felé szaladgál és nem tudsz nekik parancsolni: „Nunc est bibendum, nunc, pede libero pulsanda tellus”, ahogy az apám mondotta, aki szerette Horatiust, a bort és a táncot.

Oláf csakugyan szédült, rosszul volt. Tökéletlen embernek érezte magát, akit a bor mulatságos és nevetséges elemekre osztat föl, akinek tehát sohasem volna szabad bort innia, hogy ne lássa olyan szörnyűnek magát.

Bendeguz ajka körül gunyos mosoly vonaglott és így szölt Oláfhöz:

— Az a szegény, sovány, lefogyott, aszott Gaunt János vagy te, akit Shakespeare örökölt meg és aki a saját nevéből, meg a saját gyáva, tehetetlen, éhletlen, vizivó természetéből csinál szomorúan ironikus szójátékot. Barátom, te már Shakespeare korában éltél, Shakespeare ismert téged, de még a hallhatatlan Falstaff is. Rólad mondta: „Is-tenem, ez a szegényvérü ifju nem szeret engem és nincs ember, aki meg tudná nevetetni. De nem is csoda, hiszen nem iszik soha bort.”

Igyszólt Bendeguz, félszemmel Oláfra

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árú bárkinek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — Javítások jótállással szakszerűen és olcsón eszközölte nek.

BALOG,

:: kárpitos-üzlet ::

Kossut Lajos-sugárut 6. szám.